

वा० रा०

॥९३॥

सुखितोऽत्रोवास ॥ हेमायां तदाख्याप्सरसि सक्तं ॥ १४ ॥ दानवपुंगवमशनिं गृह्य गृहीत्वा विक्रम्यैव युद्धं कृत्वैव पुरंदरो जघान ॥ यद्यप्यसुरशिल्पी मयो नित्य इति कथं ह
ननं तस्य ॥ तथापि य एवासुरशिल्पिपदस्थः सर्वोपि मया ख्य इति प्रवाह नित्यतैव तस्यैव द्रवदिति न दोषः ॥ तस्मिंश्च हते इदं वनं शाश्वतः कामभोग इदं गृहं च ॥ मय भुक्तायै
हेमायै न्यायप्राप्तत्वात् भगवता ब्रह्मणा दत्तमित्यर्थ एतेन विचित्रनिर्माणसामर्थ्यगुणयोगादत्र ब्रह्मशब्दो मयदानवपर इत्यपास्तं हतेन दानासंभवात् ॥ १५ ॥ स्वयंप्रभेति ॥

उवाससुखितः कालं कंचिदस्मिन्महावने ॥ तमप्सरसि हेमायां सक्तं दानवपुंगवम् ॥ १४ ॥ विक्रम्यैवाशनिं गृह्य जघानेशः पुरंदरः ॥

इदं च ब्रह्मणा दत्तं हेमायै वनमुत्तमं ॥ १५ ॥ शाश्वतः कामभोगश्च गृहं चेदं हिरण्मयं ॥ दुहिता मेरुसावर्णे रंहंतस्याः स्वयंप्रभा ॥ १६ ॥ इ

दं रक्षामि भवनं हेमाया वानरोत्तम ॥ मम प्रियसखी हेमानुत्तगीतविशारदा ॥ १७ ॥ तया दत्तवराचा स्मिरक्षामि भवनं महत् ॥ किं कार्यं

कस्य वा हेतोः कांताराणि प्रपद्यथ ॥ १८ ॥ कथं चेदं वनं दुर्गं युष्माभिरुपलक्षितं ॥ शुचीन्यभ्यवहाराणि मूलानि च फलानि च ॥ भुक्त्वा पीत्वा

च पानीयं सर्वमेव कुर्महसि ॥ १९ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ७३ ॥ अथ तान ब्रवीत्सर्वान्विश्रान्ता न्हरियूथ

पान् ॥ इदं वचनमेकाग्रा तापसी धर्मचारिणी ॥ १ ॥ वानराय दिवः खेदः प्रनष्टः फलभक्षणात् ॥ यदि चैतन्मया श्राव्यं श्रोतुमिच्छामि

तां कथां ॥ २ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनूमान्मारुतात्मजः ॥ आर्जवेन यथा तत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ३ ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य महं

द्रवरुणोपमः ॥ रामो दाशरथिः श्रीमान्प्रविष्टो दंडकावनं ॥ ४ ॥ अन्वर्थनाम तस्याः तेन सूर्यावलोकभावेऽपि प्रकाशवत्त्वमुपपादितं ॥ तस्या हेमायाः भवन

मित्यन्वयः ॥ १६ ॥ ननु त्वं किमर्थं रक्षसितत्राह ॥ मम प्रियसखीति ॥ १७ ॥ दत्तवरा रक्षणसामर्थ्यत्वात् सखित्वेन प्रार्थितरक्षणाच्च ॥ एवं स्वदत्तांतमुक्त्वा हनूमदादिवृत्तांतं

पृच्छति किमिति ॥ १८ ॥ अभ्यवहाराणि अभ्यवहार्याणि ॥ १९ ॥ ध्रुवमानः ॥ इति रामाभि० वा० कि० एकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ ७३ ॥ इदं वचनं वक्ष्यमाणं ॥ १ ॥

यदि चैतत्किं कार्यमित्यादि प्राक्पृष्टार्थतत्त्वं ॥ २ ॥ ३ ॥ सर्वलोकराजत्वेन तस्यैश्वर्यत्वं सूचितं ॥ ४ ॥

कि० कां०

॥९३॥